

Vie valuri mari de focu . . .
Nici că m'oru clinti din locu.
Totu ce'i verde s'a usca,
Riturile vor sêca,
Și pustiulu totu mereu
S'a lăți 'mprejurulu meu,

Dar' eu vecinicu în picióre
Pintre valuri arđetóre
Voi lupta, lupta-voiu fôrte,
Făr'a fi atinsu de môrte;
Căci Romănu suntu în putere,
Și Romănu'n veci nu pere!

40. Apa trece, petrele rêmănu.

2. Abie dice, și de-odată
Fulgeră'n ceriu o segetă.
Vîjje, vine, lovesce
Scutulu care zingênesce
Ș'o respinge-o svîrle josu,
Ca pe-unu șerpe veninosu.
Dupê dênșan depărtare,
Colo'n fund, în fund la ڏare
Se ivesce-unu negru noru
Plinu de sgomotu sunătoru,
Ce totu vine, ce totu cresce
Și pe câmpuri să lătesce,
Cătu e ڏare de ڏăritu
Între Nordu și rêsăritu!
—Sentinelă privighéză,
Norulu cruntu innaintéză.
Sentinelă! te arată,
Norulu cruntu se sparge!.. Étă...
Étă órdele avane,
Étă limbele dușmane
De *Gepiđi* și de *Bulgari*
De *Longobarđi* și de *Avari*!
Vinu și *Hunii*, vinu și *Gođii*,
Vinu potopu, potopu cu tođii
Pe cai iuți ca rîndunele,
Fără frîe, fără șele;
Cai sirepi ce fugu ca vîntulu,
De cutremură pămîntulu!
Mulți'su ca nisipulu mării,—
Mulți ca ghiarele mustărerei!
Sai, Romane pe ommoru,
Fă-te fulgeru resbitoru,
Fă-te Dunăre turbată,
Fă-te sôrte ne'mpecată;
Căci potopulu, étă-lu vine
Și'i amaru, amaru de tine!
—Vie!
Ca o stâncă 'nalță
Ce din vîrfu de munte saltă,

Tună, se rêtogolesce,
Cade, rumpe și sdrobesc
Codrii vechi din a sa cale
Pênê'n fundu, în fundu de vale;
Astu-feliu cruntu ostașulu meu
Își isbesce calulu sêu
Pesste codrii mișcători
De barbari năvălitori;
Elu îi sparge, și-i resbesce,
Snopuri, snopuri îi cossesc
Și-i înfrînge, și'i respinge,
Și-i alungă și-i învinge!
Calu-i turbă, mușcă, sare
Nechezându cu înfocare,
Calcă trupuri sub picióre,
Sfarmă arme sunătóre
Și cu greu în sânge'nnótă,
Și mereu se'ndesă'n glótă.
Cruntu resboiu! privire cruntă:
Fiiulu Romei se încruntă . . .
Fulgeri essu din ochii sei:
Fulgeră mii de scîntei.
Dintr'alu armeloru ciocniri
Și luciósse zingêniri.
Șboru topórele-aruncate,
Sbîrnie-arcele'ncordate
Și săgețele ușóre
Nouréză mândrulu sóre.
Caii saltă și necheză;
Lupta urlă, se'ncleștéză
Și barbarii toți grămăđă
Morții crude se dau pradă!
Deci cadu, o sută moru,
Sute vinu în loculor loru!
Mii întregi se risipescu,
Alte mii în locu sossescu!
Dar' vitézulu cu-a sa pală
Face drumu pintre năvală,
Și pîtrunde prin săgeți,